

РЕШЕНИЕ

№ 793

гр. Бургас, 26.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на единадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диляна Н. Йорданова

при участието на секретаря Станка Д. Чавдарова
като разгледа докладваното от Диляна Н. Йорданова Гражданско дело № 20212100102193 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба от ГЮЛТ. Х. С., ЕГН ***** и Р. ХР. АС., ЕГН *****, и двамата от ****, чрез адв. Сстанко Кралев-АК-Бургас, съдебен адрес гр. Бургас, ул. Раковски №2, с която са предявени иски с правно основание чл. 432 от Кодекса за застраховането вр. 45 от Закона за задълженията и договорите против ЗАД ОЗК Застраховане АД, ЕИК12165177, със седалище гр. София, ул. Света София №7, за осъждане на ответника да заплати на всеки от ищите сумата от 200 000 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди от смъртта на баща им Х. А. Х., ведно със законната лихва, считано от 15.09.2021г. до окончателното плащане.

В исковата молба се твърди, че ищите са деца на Х. А. Х., починал при управление на велосипед вследствие пътно-транспортно произшествие, реализирано на 09.12.2018г., на път №2085, в посока на движение от село Руен към ****, по вина на водача Х. ИСМ. Х. при управление на МПС Сеат, модел Ибиза, ДК№*****, застрахован при ответника с полица „гражданска отговорност“ към датата на ПТП. Посочва се, че деянието на водача Х. ИСМ. Х. е реализирано виновно, като последният нарушил правилата на движение – чл. 20, ал.2 от ЗДВП и по непредпазливост причинил смъртта на бащата на

ищите, който починал на 09.11.2018г. в резултат на настъпила черепно-мозъчна травма. Ищите поддържат, че за случая е било образувано НОХД345/2021г. на БОС, приключило с влязла в сила присъда №6 от 18.05.2021г., изменена с решение по ВНОХД№121/2021г. на БАС в частта на наложеното наказание „лишаване от право на управление на МПС“, с която Х. ИСМ. Х. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 343, ал.1, б.“в“ вр.чл. чл. 342, ал.1 от НК вр. чл. 20, ал.2 от ЗДвП.

Ищецът Г. С. посочва, че е живял преди смъртта на починалия при ПТП с него в постройки в общ двор, след смъртта на майка му през 2010г. връзката им още повече се сплотила. Излага, че заедно се хранили, полагали грижи за градината и за имота, баща му го подпомагал финансово преди смъртта си, както и помагал за възпитанието и отглеждането на децата на ищеца.

Ищецът Р.А. твърди, че е живял в общо домакинство с родителите си до 2000г., след което заминал за чужбина, но поддържал постоянна връзка с родителите си по телефона, а след смъртта на майка си с баща си, като му споделял за проблемите си в чужбина и винаги получавал съвети и морална подкрепа от него, включително финансова помощ. Посочва, че всяко лято се прибирал в бащината си къща, включително баща му планирал да му гостува във Франция преди да почине внезапно.

В обобщение заявяват, че отношенията между тях и починалия им баща са били топли, задушежни, изпълнени с взаимно уважение, обич и разбирателство

С исковата молба се ангажират доказателства. Претендират се разноси.

В законоустановения срок е постъпил отговор на исковата молба от ответника, чрез адв. Недялко Шилев, съдебен адрес гр. Пловдив, площад Кочо Честименски№2Б , ет.5, който оспорва исковете по основание и размер. Намира, че влязлата в сила присъда не съдържа данни за механизма на ПТП и поведението на всеки един от участниците в него, включително по въпроса дали е съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия. Въвежда в процеса възражение за съпричиняване на вредоносния резултат, като твърди, че велосипедът на пострадалия не е имал монтирано и работещо устройство за излъчване на бяла или жълта добре различима светлина отпред,

нито червен светлоотразител и устройство за излъчване на червена светлина отзад, пострадалият не е носил светлоотразителна жилетка по време на ПТП, не се е движил най-близо до дясната граница на пътното платно, респективно движил се в по средата на пътното платно в близост до разделителната осева линия, освен това пострадалият управлявал по време на ПТП велосипеда с концентрация на алкохол в кръвта си 1,46 промила. Оспорва твърденията, че ищецът Р.А. е търпял неимуществени вреди от смъртта на баща си. Счита, че е недоказан размера на исквете, като изразява становище, че е прекомерно завишен и не отговаря на критериите за справедливост по чл.52 от ЗЗД, като излага подробни доводи. Ангажира доказателства. Претендира разноски.

Предявени са иски с правно основание чл. 493, ал.1, т.1 вр. чл. 432 от Кодекса за застраховането вр. 45 от Закона за задълженията и договорите, като е допустим предвид изтичането на рекламационния срок по чл. 496 от КЗ. Претенциите за заплащане на обезщетение са предявени от ищите пред застрахователя на 15.09.2021г., видно от приложените доказателства по делото, като в тримесечния срок не е постъпило плащане, поради което е възникнало правото на ищите да упражнят правото си на иск пред съда.

Окръжният съд, като взе предвид твърденията в исковата молба и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С влязла в сила присъда №6 от 18.05.2021г. на ОС-Бургас по НОХД№345/2021г., изменена с решение №37 от 22.07.2021г. по ВНОХД№121/2021г. на БАС в частта на наложеното наказание „лишаване от право на управление на МПС“, подсъдимият Х. ИСМ. Х. е признат за виновен за това, че на 09.12.2018г., около 20,20часа, на четвърти километър от третокласен път№2085, в посока на движение с. Руен към с. Ябълчево, общ.Руен, обл.Бургас при управление на МПС - лек автомобил марка “Сеат”, модел “Ибиза”, с рег. № *****, нарушил правилата за движение по пътищата, визирани в чл.20, ал. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, „Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението“ и по непредпазливост причинил смъртта на Х. А. Х., настъпила на 09.12.2018 г. в резултат на черепномозъчната травма, довела до потискане на ниско разположени структури на мозъка- престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „в“, вр. чл. 342, ал. 1

от НК, вр. чл. 20, ал. 2 от Закона за движение по пътищата.

На основание чл.300 от ГПК гражданският съд, разглеждащ гражданските последици от деянието, е обвързан от влязлата в сила присъда на наказателния съд, която е задължителна по въпросите дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

Видно от приложеното на стр. 93 по делото удостоверение за наследници ищцата ГЮЛТ. Х. С. е дъщеря и ищецът Р. ХР. АС. е син на починалия вследствие на ПТП Х. А. Х..

Пред настоящата съдебна инстанция е разпитан свидетелят Х. Х.-брат на починалия при ПТП, от чийто показания се установява, че ищите трудно преживели смъртта на баща си. Свидетелства, че Г.С. е живяла заедно с Х. А. Х. в едно домакинство до смъртта му, като съпругът на ищцата работел в чужбина. Свидетеля обяснява, че брат му много е помагал на своите деца, на внуците си, включително им осигурявал финансова подкрепа. Съобщава, че Х. А. Х. поемал пътните разходи на сина си Р.А., който от 10 години живее в чужбина, двамата редовно се чували по телефона, като ищецът веднъж-два пъти годишно е гостувал на баща си. Смъртта на баща им се отразила много зле на ищите, които променили начина си на живот, като сторили всичко за да отдадат почит на паметта му.

Разпитан свидетелят Ф. Х.-първи братовчед на ищите, посочва, че отношенията им с покойния им баща са били много добри. Твърди, че ищцата цял живот е живяла в едно домакинство с баща си и нейният съпруг е в Германия. Починалият при ПТП е поддържал топли връзки и със сина си, въпреки, че е извън страната, вземал висока пенсия и помагал финансово и на двете си деца, в това число помогнал на Румен да си закупи имот във Франция и на Г. да си закупи имот в гр. Айтос. Когато се прибирал от Франция ищецът отсядал за 10-15 дни в къщата на баща си или в къщата на съпругата си, но винаги се събирали заедно с баща му. Смъртта на Х.Х. не се отразила добре на децата му в емоционален план, поведението и държанието им се променили, но помежду си станали по-близки слез загубата му.

За установяване възражението си за съпричиняване ответникът е ангажирал гласни доказателства чрез разпита на свидетеля Х. ИСМ. Х., управлявал лек автомобил „Сеат“, модел “Ибиза”, рег. № ***** при настъпване на ПТП. От показанията на свид. Х.Х. се установява, че на

09.12.2018г. , около 20,20часа, при излизане от с. Руен към с. Ябълчево на осевата линия, по средата на пътното платно внезапно се появил велосипедист без светлоотразителна жилетка. Твърди, че е нямало видимост, инцидентът е станал в късната част на денонощието, атмосферните условия са били лоши и имало мъгла, забелязал е велосипедиста на разстояние 5 метра преди настъпване на ПТП, като не могъл да избегне удара.

БОС кредитира показанията на разпитаните по делото свидетели, чиито показания не се опровергават от останалите събрани доказателства.

Видно от изслушаното заключение по назначената съдебно авто-техническа на вещото лице Т.И., неоспорено от страните и кредитирано от съда като обстойно обосновано, управлението от пострадалия велосипед, спортен модел марка Torrek е оборудван с две независими спирачки, като е работила само спирачката на задно колело, кормилото му е изместено на 30 градуса в посока на часовниковата стрелка и няма фар и светлоотразители. Преди произшествието и по време на сблъсъка лек автомобил Сеат Ибиза и пострадалият велосипедист са се движили едновременно в дясната лента към с. Ябълчево. Първото съприкосновение между тях е с крайна предна част и странична част на автомобила в задна дясна част, като вещото лице не е установило данни за пряк удар на велосипеда. След удара на велосипедиста, който не е бил силен и е настъпил около края на парапета на водоскока и по ширина 2,40-2,50метра вляво в дясната му част, лекият автомобил е запазил посоката си за движение. Вещото лице е изчислило опасната зона за спиране на л.а. Сеат Ибиза , движил се скорост 43,3км./ч., която е около 24 метра и се изминава за около 2,80сек. Определило е средната скорост за движение на велосипедиста около 16км./ч. Посочило е, че преди произшествието лекият автомобил е заемал 3,19метра от дясната лента на пътното платно в посока на движението си, т.е. дясната лента около непрекъснатата разделителна линия, съответно пострадалият се е движил около средата на пътното платно, заемайки част от насрещната лента. Според вещото лице Т.И. от техническа гледна точка велосипедистът не се е съобразил с вмененото му задължение по ЗДВП да се движи възможно най-близо до дясната граница на платното за движение. Движението му в средата на пътния участък не е позволявало безопасно странично разстояние при разминаване и изпреварване, като по този начин пострадалият сам се е поставил в опасност. Видно от констатациите в приобщения по делото протокол за оглед на

местопроизшествието велосипедът не е бил оборудван с необходимите светлинни устройства съгласно изискванията на ЗДвП и ППЗДвП- отпред с устройство за излъчване на бяла или жълта добре различими светлини, които могат да се възприемат от около 500метра, отзад с червен светлоотразител, който да се възприема при ясно нощно време от около 70 метра, съответно с устройство за излъчване на червена светлина отзад при видимост под 50 метра, странично с бели или жълти светлоотразители или светлоотразителни елементи отстрани на колелата, с независими една от друга спирачки за предно и задно колело, осигуряващи спирачен път при задействането на двете спирачки. Вещото лице приема в заключението, че в случай, че велосипедът е бил оборудван с изискващите се светлинни устройства водачът е могъл да възприеме светлините на разстояние 500метра, а самият велосипедист на разстояние около 100 метра. Поддържа, че водачът е могъл да възприеме и заобиколи безопасно велосипедиста при положение, че последният се е движил съгласно изискванията на ЗДвП на около 0,5метра в ляво от дясната част на пътното платно. При тези условия водачът би имал възможност да предотврати произшествието чрез аварийно спиране. Същевременно от приобщените материали по досъдебното производство, както и от показанията на разпитания по настоящото производство свид. Х. ИСМ. Х. безпротиворечиво се установява, че пострадалият при ПТП е бил без светлоотразителна жилетка, както и, че съгласно назначената химическа експертиза по наказателното производство в кръвта му е констатирано наличие на алкохол 1,46 промила.

Доказва се, че е налице застраховане на гражданската отговорност на причинилия ПТП водач при ответника – застраховател по време на настъпването на застрахователното събитие, видно от приетата застрахователна полица, находяща се на стр.24 по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Нормата на чл.432 от КЗ урежда прекия иск на увреденото лице срещу застрахователя по застраховка „гражданска отговорност“, който поема задължение да заплати на увреденото лице обезщетение за причинените му вреди.

По делото беше установено, че нарушавайки правилата за движение в

чл.20, ал.2 от ЗДВП водачът на посочения по-горе автомобил, за който е сключена застраховка „гражданска отговорност“, виновно е допуснал ПТП, при непредпазлива форма на вина, както и, че извършените нарушения на правилата за движение са в причинна връзка с настъпилото произшествие и смъртта на пострадалия Х. А. Х.. Предвид влязлата в сила присъда по НОХД № 345 по описа на БОС за 2021г. на основание чл. 300 от ГПК съдът приема за доказан по безспорен и несъмнен начин фактическия състав на непозволеното увреждане по смисъла на чл.45 от ЗЗД.

Съдът намира, че по делото са доказани всички елементи от фактическия състав, включен в нормата на чл. 432 от КЗ във връзка с чл. 45 от ЗЗД, а именно противоправно деяние, вреда, причинно-следствена връзка между тях и вина на извършителя на деянието, както и сключването на договор за застраховка гражданска отговорност. Ответникът е поел договорно задължение да заплати обезщетение на всяко увредено лице.

Спорен по делото е въпросът за размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди, както и налице ли е съпричиняване, с оглед приложението на разпоредбата на чл. 52 ЗЗД.

Съобразно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД за да се реализира справедливо възмездяване на претърпени от деликт болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, като се съобразят характерът и тежестта на уврежданията, интензитетът, степента, продължителността на болките и страданията, дали същите продължават или са приключили, както и икономическата конюнктура в страната и общественото възприемане на критерия за "справедливост" на съответния етап от развитие на обществото в държавата във връзка с нормативно определените лимити по застраховка "гражданска отговорност" на автомобилистите.

При определяне размера на дължимото обезщетение за причинените на ишците неимуществени вреди от смъртта на баща им настоящият съдебен състав съобрази следното:

Преди процесното ПТП Г.С. и Х.Х. са живели заедно в едно домакинство, двамата са поддържали близки и топли отношения, дори и след като ишцата е сключила граждански брак. Ишцата и пострадалият са живели съвместно до неочакваната му загуба при ПТП. Несъмнено бащата е бил

опора в живота на дъщеря си, оказвал ѝ духовна и финансова подкрепа, помогнал ѝ да закупи недвижим имот в гр. Айтос.

Въпреки, че ищецът Р.А. от 10 години живее във Франция, връзката му с неговия баща винаги се е основавала на взаимна обич и уважение, често са комуникирали по телефона. Всеки път когато ищецът се връщал всяка година в България е прекарвал свободното си време с роднините си и със своя баща, които му е помагал с морални съвети и материално, включително при закупуването на имот във Франция.

От събраните по делото гласни доказателства категорично се установи, че ищите са признателни на баща си, който е заемал съществена част от техния живот и са го почели подобаващо след смъртта му. Тъй като за тях е трудно да преодолеят липсата на баща им, братът и сестрата са се превързали още повече един към друг след смъртта му.

При определяне размера на обезщетението за причинени неимуществени вреди БОС съобрази, че дължимото обезщетение за причинени неимуществени вреди от смъртта на близък човек следва да се определи към момента, когато е породено основанието за обезщетяване, тъй като вредата е обективизирана с настъпване на непозволеното увреждане и с факта на осъществяване на деликта - личното засягане на защитените ценности. При преценка на размера на обезщетението съдът отчита не само претърпените вреди и страдания, но и тези, които ще продължат да бъдат търпени от пострадалия във времето, тъй като продължаващите за в бъдеще страдания не са ново правопораждащо основание за вредата. Продължителността на времето, през което се търпят и ще се търпят страданията се отразява и на размера на дължимото обезщетение. При определяне на размера на обезщетението съдът взе предвид и обществено-икономическите условия в страната към момента на увреждането, чийто промени намират отражение в нарасналите нива на застрахователно покритие по застраховка „гражданска отговорност“ в чл. 492 , ал.1 от действащия КЗ.

Предвид това съдът счита, че изискването за справедливо обезщетяване на ищите ще бъде постигнато с присъждане на всеки от тях на обезщетение в размер на 180 000 лв. за претърпените от смъртта на баща им неимуществени вреди.

Съдът намери за доказано при условията на пълно доказване

възражението на ответника-застраховател за съпричиняване на вредоносния резултат поради непоставяне на предпазен колан от майката на ищеца по време на ПТП. Установи се по делото, че велосипедът на пострадалия не е имал монтирано и работещо устройство за излъчване на бяла или жълта добре различима светлина отпред, не е разполагал с червен светлоотразител и устройство за излъчване на червена светлина отзад, пострадалият не е носил светлоотразителна жилетка по време на ПТП, както и не се е движил най-близо до дясната граница на пътното платно, респективно движил се в по средата на пътното платно в близост до разделителната осева линия, като по време на ПТП е имало концентрация на алкохол в кръвта му 1,46 промила. Пострадалият е нарушил разпоредбите на чл.79, т.1, т.3, т.4 и т.5 и чл. 80, т.1 и т.2 от ЗДвП, управлявал е велосипеда след употреба на алкохол, като се установи от приетото заключение по авто-техническата експертиза, че извършените нарушения на правилата за движение по пътищата от него са в пряка причинна връзка с настъпване на вредоносните последици.

Предвид конкретните факти по делото, свързани с механизма на ПТП, съдът намира, че пострадалият сам се е поставил в опасност, като приносът му за настъпването на вредоносния резултат е в размер на 1/2.

При горните мотиви БОС приема, че предявените искове за неимуществени вреди са частично основателни до размер от 90 000 лева, като в полза на всеки от ищите следва да бъде присъдено обезщетение за неимуществени вреди в посочения размер.

За горницата над този размер до предявения размер от 200 000 лева исковете за неимуществени вреди са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

Заявлението на ищите, с което са отправили до ответника извънсъдебни претенции е получено от застрахователя на 15.09.2021г., поради което съдът счита, че законна лихва върху обезщетението за неимуществени вреди следва да бъде присъдена, считано от 15.09.2021г.

При този изход от спора, съразмерно на уважената част от иска в полза на адв. Станко Кралев следва да бъде присъдена сумата от 6430 лева адвокатско възнаграждение на осн. чл.38 от ЗА

Ответникът също има право на разноски, съразмерно на отхвърлената част от исковете, като такива му се следват в размер на 6520,50 лева.

Ответникът следва да заплати по сметка на БОС, в полза на бюджета на съдебната власт, дължимата държавна такса за разглеждане на исковете в размер на 7200 лв.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД ОЗК Застраховане АД, ЕИК12165177, със седалище гр. София, ул. Света София №7 да заплати на ГЮЛТ. Х. С., ЕГН ***** от ****, **сумата от 90 000 лева /деветдесет хиляди лева/**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от смъртта на баща й Х. А. Х., починал вследствие пътно-транспортно произшествие, реализирано на 09.12.2018г., на път №2085, в посока на движение от село Руен към ****, по вина на водача Х. ИСМ. Х. при управление на МПС Сеат, модел Ибиза, ДК№*****, застраховано при ответника с полица „гражданска отговорност“, ведно със законната лихва, считано от 15.09.2021г. до окончателното плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за обезщетение за неимуществени вреди за горницата над уважения размер до предявения размер от 200 000 лева.

ОСЪЖДА ЗАД ОЗК Застраховане АД, ЕИК12165177, със седалище гр. София, ул. Света София №7 да заплати на Р. ХР. АС., ЕГН ***** от ****, **сумата от 90 000 лева /деветдесет хиляди лева/**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от смъртта на баща му Х. А. Х., починал вследствие пътно-транспортно произшествие, реализирано на 09.12.2018г., на път №2085, в посока на движение от село Руен към ****, по вина на водача Х. ИСМ. Х. при управление на МПС Сеат, модел Ибиза, ДК№*****, застраховано при ответника с полица „гражданска отговорност“, ведно със законната лихва, считано от 15.09.2021г. до окончателното плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за обезщетение за неимуществени вреди за горницата над уважения размер до предявения размер от 200 000 лева.

ОСЪЖДА ЗАД ОЗК Застраховане АД да заплати на адв. Станко Кралев от БАК на осн. чл.38 от ЗА сумата от 6430 лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

ОСЪЖДА ГЮЛТ. Х. С. и Р. ХР. АС. да заплатят на ЗАД ОЗК

Застраховане АД, сумата от 6520,50 лева, представляваща съдебно-деловодни разноси.

ОСЪЖДА ЗАД ОЗК Застраховане АД да заплати по сметка на БОС, в полза на бюджета на съдебната власт, дължимата държавна такса за разглеждане на исковете в размер на 7200 лева.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Бургаския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____